

**Generál
Vydra
překonává
s Démonem
překážku při
soft military**

Jak se žije po boku generála Custer

Memoriál generála Custer jsem viděla poprvé vloni. A při pohledu na 140 koní, kteří se tryskem řítí přes louku, jsem si říkala: „Kdepak, to není nic pro mě.“ Ale rok se s rokem sešel a už jsem sledovala Westovu flekatou zadnici v přepravníku mířícím do Hněvšína.

Jakožto poslušný kadet jsem podle rozkazu dorazila již v pátek, abych se zúčastnila pátečního nácviku. Do Hněvšína jsem cestovala s vědomím, že West není zcela nevhodnějším koněm na takovou akci, protože při větším počtu koní než jeden, myšleno pouze West, chce být všude první a nesnáší konkurenci. A tudíž jsem předpokládala, že až uvidí těch koní 170 a ještě k tomu bude muset udržovat jakousi formaci, asi ho trefí šlak.

Proto jsem se vybavila portugalskou uzdou s poměrně ostrou pákou a doufala, že si neudělám moc velkou ostudu. Jak jsem předpokládala, Westíček nezklamal.

Není nad pěší trénink

Trubka svolávající vojsko ke zkušebním manévřům zazněla kolem čtvrté hodiny a generál Vydra rozdělil všechny do čtyř švadrón. Já jsem se stala hrdou kadetkou druhé švadróny. Nejprve si vojsko prošlo trasu manévřů pěšky, což některé značně zmohlo. Já jsem zbaběle dezertovala těsně před koncem, kdy začal puchýř na noze takřka nesnesitelně bolet a já došla k názoru, že smrt je pouze za dezerci z bitvy a ne ze cvičiště. Ale jistá jsem si moc nebyla.

Čtyři švadróny

Po pěším nácviku si všichni došli pro koně a sranda mohla začít. Všichni opracovávali koně na obrovské louce a West nejprve s poklidem pozoroval hemžení, které znal z pracoviště na parkúrech. Skoro jsem usnula na vavřínech, když velmi kultivovaně cválal mezi ostatními koňmi a neproje-

K akci patří dobové uniformy i generálská šavle

voval žádné větší úmysly pokořit všechny koně okolo nezvladatelným tryskem. Mezi mé první problémy patřil fakt, že jsem nemohla najít svou švadrónu. Bylo zajíma-

Udržet Westa ve dvojici s klisnou appaloosa byl těžký úkol

Válečná vřava

Věhlasný velitel Václav Vydra vehementně verbuje vojáky, výcvik vychytralých vojáků vytáčí velitele. Vytrubuje, víská, vyje: "Vystřídat, vyrovnat, výpad, vytvořit větrník!" Vtom vrtošivý valach vyrazí vpřed, voják vysedl. Vylomeniny valacha vidí vyčerpaný velitel Václav, valach vryje vrásky Vydrovi. Vzápětí volá: "Vyvádíš voloviny, vypadni!" Vojsko vyrovnáno, Václav Vydra vystřelí, vykřikne: "Vyjedte vyrovnaně vpřed!" Vojáci vyjíždějí, vlasy, vousy, vlajky vlají. Vidíme vzácný výjev, voje vyjíždějí vpravo, vlevo, vprostřed, vše víří, vzduch vibruje. Vrcící vlk vymyslí výpad, Vanoucí větry věští

vítězství, Vřeštivá vrána vydává válečný výkřik, Vyšisovaný vlas víská... Válečná vřava vrcholí! Veřejnost vskutku vše vidí, vlastní vynikající výhled, VIP vykukují. Vzlétá vrtulník, vrtule vyjí, vylétá vysoko. „Vojsko, výborně!“, volají všichni, vládne veselí. Vpodvečer vláčné vojsko vyjíždí, vyjíždka vede ve vyprahlé výběhy. Večer vrchní velitel vojsk Václav Vydra vojákům velí: "Vyčistit valachy, vykartáčovat výstroj, vidlemi vykydat výkaly, vykoupat, vejít ve výčepl!" Vychlazené vínečko, výborná vodka, voňavé vuřtíky, vypečená vajíčka voní vstříc vyhládlým vojákům. Vojáci vše vypijí, vyjedí, vyzpěvují, vytrubují, vládne veliké veselí. Vitální velitel vydává vyznamenání, vyslýchá, věší vzbouřence, veselý večírek vrcholí. Všichni volají: "Vivat, veliký veliteli Vašíku Vydrísku!" Vynikající vojsko vyválčilo vavříny vítězství, výjimečné výkony výmluvně vylíčila vaše všímavá Renáta Kolářová

vé, jak se najednou z chaotického shluku hromady koní začaly tvořit dvoustupy a jednotlivé švadrony. Nakonec jsem i já našla své místo a zařadila se po bok hezké appaloosa kobylky.

Westova osobní bitva

Seřazení proběhlo bez problémů a všech 170 koní stálo v dvouřadu. West se spokojeně rozhlížel z první řady a poslušně se zařadil na své místo, když švadrony vyrazily. První problémy nastaly, když se naklusal. West došel k názoru, že je správný okamžik k vyrazení vpřed. Ovšem narazil na páku, která mu tento úmysl hodlala překažít. Ale West je vynalézavý koník, a tak když páka nedovolí postup vpřed, ještě zbývá možnost do stran a dozadu. Za urputného boje jsme se přesunuli na obzor, odkud měly všechny švadrony provést přehlídku v klusu seřazené vedle sebe. Protože ve švadronách při nácvičku přece jen zavládl chaos, vojáci nezvládli udržet přesné formace. Tím vznikly ve švadronách díry a všichni nacválali. To byla pro Westa výzva. Vyrazil statečně vpřed a opětně musel kapitulovat před pákou. Ovšem pouze v pohybu před. Páka nebyla vpravo a vzadu, a tak Westiček předvedl ukázkový cval vzal a do strany bez ohledu na všechny koně okolo. Projel dvěma švadronami jako útok těžkooděnců a octl se na konci louky u lesa. Po krátkém, ale rázném domluvení rezignoval a zařadil se na své místo. Rezignace mu naštěstí vydržela i do druhého dne a předváděl hodného a poslušného koníčka.

Těžko na cvičišti, lehký na bojišti

Nácvik manévrů byl náročný pro celé vojsko, ale asi nejvíc pro samotného generála Vydra, který po celou dobu vytrvale vydával do mikrofonu rozkazy a se zoufalstvím hleděl, jak jsou vytrvale ignorovány. Nedá se říct, že by jej někdo ignoroval úmyslně. Ale koně přece jen nedělali přesně to, co by si jejich majitelé představovali. A občas se zapomněli i vojáci, takže nácvik vypadal všelijak. Ovšem staří mazáči, kteří se memoriálu generála Custerova již několikrát zúčastnili, s poklidem mávli rukou: „Na vestro to bude lepší, jako vždycky.“ A měli pravdu.

Nástup na bitvu

Brzy ráno zazněl hlas trubky a zahrál budíček. Na statku se podávala pravá vojenská snídaně v podobě párků, vajíček a fazolí. Naštěstí generál myslel na blaho svých vojáků a dobře věděl, že pouze spokojeně najedený voják odvede v bitvě svoji práci. Po poradě, zazněl kolem desáté hodiny povel sedlat a v půl jedenácté se vojsko přesunulo na bojiště. A také se začali hrnout diváci, kterých se letos sešlo početně.

Manévry

Čtyři švadrony se sešikovaly, každý si našel

své místo a mohlo se začít. Diváci spokojeně obdivovali 170 koní, kteří poslušně klusali ve dvojicích a jezdili různé obrazce. Trošku komplikovaný byl kruh ze všech 170 koní, protože koní bylo o dost více než minule a kruh se na bojiště málem nevešel. A jako kámen úrazu se ukázala neschopnost seřadit se do řad proti sobě před manévrem, kdy se řady měly rozjet proti sobě a prolnout se. Generál Vydra musel použít dokonce svůj kolt a jeho slovník, kterým častoval protější řadu, je nereprodukovatelný. Ukázalo se totiž, že třetí a čtvrtá švadrona, které stály proti nám, neslyšely kvůli větru hlas z amplionů, a nevěděly tudíž, co se děje. Ale generál pobídl svého oře Démona, přetryskal bojiště a vše přetlumočil osobně.

Jedna z překážek v jízdě zručnosti – tradiční barevné fábrky

Do útoku

Závěrečný útok je vždy nejoblíbenější podívanou. Letos poprvé se koně neseřadili do jedné řady, protože těch 170 koní by se na celou louku nevešlo. Útočilo se tedy ve čtyřech řadách. West se včerejšího zkušebního útoku nezúčastnil, protože jsem si nebyla jistá, jestli by jej to nepodnítilo k větší neposlušnosti. Ovšem přímo z bit-

Sekání melounů – V. Vydra to vyzkoušel i ze čtyřkolky

Na Memoriál generála Custer a dorazili i tři indiáni

vy jsem samozřejmě nedezertovala a vyrazila v druhé vlně útoku. West byl ve svém živlu a upřímně řečeno, už dlouho jsem takhle rychle nejela. Přestože jsme vyrazili do útoku v půlce druhé švadrony, na konci bojiště jsme byli již skoro v půlce první švadrony. West by zjevně byl platným partnerem nejen v bitvě, ale hlavně při strategickém ústupu.

Sekání melounů

Po manévrech se všichni mohli zúčastnit terénní jízdy pod názvem soft military, kterou jsem ale raději zavrhla, protože už loni mi název soft přišel poněkud nepřípadný. Pro vojáky se sportovními koňmi byl připraven parkúr a všichni se mohli zúčastnit jízdy zručnosti, ale pouze na ohlávce. Já s Westem sem zvolila jízdu zručnosti, kterou jsem již v pátek trošku natrénovala. I přes to West dlouho váhal, než prošel bazénkem, ale nakonec zvládl lávku i fáborky a dostalo se mu velké pochvaly. A já se velmi těšila na oblíbenou disciplínu sekání melounů. Přihlásila jsem se i do vyřazovací soutěže, kde dva jezdcí vystartují současně a jejich úkolem je setnout jako první meloun. V první rozjíždě jsme byli úspěšní, ale v druhé jsme byli vyřazení rudým mužem na drobnějším strakošovi, který měl lepší start. Ale musím hluboce smeknout svou kavaleristickou čepici, jelikož indiáni nepoužívali na sekání šavli, kterou považovali za nehodnou své hrdosti, ale

samozřejmě tomahawk. A trefit se do melounu tomahavkem vyžaduje daleko větší přesnost než trefit se dlouhou šavlí.

Kůň versus čtyřkolka

Šestý ročník Memoriálu generála Custer a se pomalu blížil ke konci. Poslední zájem-

Když sedmá kavalerie vyrazí, stojí to za to

Do útoku!

ci si ještě zkusili jízdu zručnosti. Já jsem ještě chvíli zevlovala na bojišti, když jsem zahlédla generála Vydra s dvěma kumpány na čtyřkolce a kdosi řekl, že by mohl sekat melouny také ze čtyřkolky. Jelikož jsem nebyla vítězem vyřazovací soutěže v sekání melounů, neměla jsem právo generála vyzvat na souboj. Ale nikde nebylo řečeno že jej nemohu vyzvat na souboj na čtyřkolce. Jelikož generál Vydra je vždy pro každý bláznivý nápad, samozřejmě výzvu přijal. A tak se uskutečnil historicky první souboj koně se čtyřkolkou v sekání melounů. Vítěze neznáme, protože výsledek byl nerozhodný a mimoto bych stejně já jako kadet neměla právo generála porazit. Ale každopádně se všichni notně pobavili.

Z kadeta vojínem

Poslední akcí dne bylo tažení na Kobylníky, před kterým se všechny švadrony seřadily a vyrazily za občerstvením. Po odjezdu koní se na Hněvšíně odehrála bitva indiánů proti kavalerii se střelbou a díky tomu, že většina koní odjela, byli indiáni konečně v přesile a zaslouženě sedmou kavalerii rozprášili.

Večer se všichni sešli na večeri a konečně byl dostatek prostoru probrat veškeré zážitky z celého dne a věnovat se i společenským povinnostem. Také se konalo povyšování a já se stala hrdým vojínem sedmé kavalerie. ■